

μάλλης «γέροντας»

Ένα συγκλονιστικό θαύμα από μια γυναίκα 37 ετών.

Λέει με κάθε λεπτομέρεια αυτό που βίωσε.

Λέγομαι Ελένη Μάντζιου, και σας γράφω από την Καρδίτσα. Είμαι 37 χρονών. Τον Ιούνιο του 2003, παραμονή της γέννησης του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, μπήκα στο Νοσοκομείο «Παπανικολάου» της Θεσσαλονίκης, στο Αιματολογικό. Έπασχα από οξεία μυελογενή λευχαιμία. Έκαμα το πρώτο σχήμα χημειοθεραπείας.

Η ασθένεια δεν έχει ίαση. Οι γιατροί αναζήτησαν τα αδέρφια μου, για να εκθέσουν την κατάσταση και να συνεργαστούν μαζί τους για τη θεραπεία μου. Έχω άλλα τρία αδέρφια, αλλά εγώ ήμουν υιοθετημένη. Τους ειδοποίησε ο σύζυγός μου. Μετά από 20 χρόνια δέχτηκαν και ήρθαν. Είχα συμβατότητα με τη μεγάλη αδερφή μου. Έκανα άλλα δύο σχήματα. Μετά ετοιμάστηκα για τη μεταμόσχευση μυελού των οστών.

Μπήκα στις 24 Νοεμβρίου. Τα κύτταρα τα πήρα στις 2 Δεκεμβρίου. Όλα καλά! Παραμονή Χριστουγέννων γύρισα στο σπίτι μου. Μετά από δύο μήνες περίπου είδα μπροστά μου έναν ασπρομάλλη γέροντα με λευκό χιτώνα να μου λέει: «Όλα πέρασαν, δεν ήταν να το περάσεις εσύ αυτό». Επί ένα χρόνο αναζητούσα ποιος άγιος ήταν αυτός πού εμφανίστηκε και μου συμπαραστάθηκε στο πρόβλημά μου.

Όταν τα κατάφερα και πραγματοποίησα το τάμα μου στη Λέσβο, στον Άγιο Ραφαήλ, περπατούσαμε με το σύζυγό μου στην πόλη της Μυτιλήνης. Μπήκαμε στο Ναό του Αγίου Θεράποντα, στο Ναό σας, τυχαία. Εκεί ανακάλυψα ότι ο Άγιος που είχα δει τότε, ήταν ο άγιος Θεράπων, ο Επίσκοπος Κύπρου! Αυτός που είδα τότε ήταν Αυτός που προσκύνησα στην εικόνα του Ναού σας! Ειλικρινά σας λέω πως δεν γνώριζα ούτε τη μορφή του, ούτε το όνομά του, ούτε τον ήξερα δηλαδή, ούτε τον είχα ακούσει ποτέ, ούτε τον είχα προσκυνήσει. Την ώρα που ανακάλυψα ποιος ήταν ο γέροντας, ο σωτήρας μου, τα συναισθήματά μου δεν περιγράφονταν: Χαρά, δέος, λύπη, άγχος, δεν ήξερα κι εγώ η ίδια. Έκλαιγα, χαιρόμουν! Η ψυχή μου ήταν πλημμυρισμένη από αγαλλίαση, η καρδιά μου πετάριζε! Ο σύζυγός μου με ρωτούσε τι έπαθα. Τότε του τα εξήγησα όλα – γιατί γνώριζε μόνο πως κάποιος άγνωστός μας άγιος με είχε θεραπεύσει. Μετά, όταν ηρέμησα, η ψυχή μου πετούσε από χαρά και ευγνωμοσύνη.

Όταν διάβασα το βίο του και τα θαύματά του στο βιβλίο σας, πάτερ, θεώρησα ότι είχα χρέος να σας ενημερώσω για το θαύμα Του και το πώς γνώρισα τη χάρη Του. Τον έχω πάντα στην ψυχή μου, τον έχω πάντα στην καρδιά μου. Τον ευχαριστώ και τον επικαλούμαι συνεχώς.

Με εκτίμηση,
Ελένη Μάντζιου.

Πηγές: hristospanagia3.blogspot.gr– .aegean.gr